

Derfor skrev *jeg* under

En af psykologerne bag debatindlægget i Information forklarer sine synspunkter. Han er fortaler for dialog, ikke for pædofili.

I sin debatartikel "De pædofiles synspunkter" her i bladet giver Libby T. Arcel en glimrende fremstilling af det ekskluderede DP-medlem Bent Petersens synspunkter på pædofili. I sin fremstilling efterlyser hun stillingtagen fra bl.a. min side, fordi jeg sammen med en række andre sexologiske interesserede fagfolk i Information har opfordret til at stoppe heksejagten på folk, der ytrer sig positivt over for pædofile.

Vi hentyder selvfølgelig til Bent Petersen, men sagen handler ikke kun om ham og hans synspunkter. Specielt i USA har man i en årrække kunnet konstatere en veritabel heksejagt på fagfolk, der forsker i pædofili og børns seksualitet. Mange har oplevet at få frataget deres forskningsfinansiering, andre er simpelt hen blevet fyret fra deres universitetsansættelser, og endnu andre er bare blevet hængt ud på grund af deres forskningsinteresse. Det er mange steder blevet suspækt at interessere sig for børns seksualitet uanset holdning.

Herhjemme har vi set, at flere pædagogiske institutioner har forbudt voksne at være alene med et barn af frygt for mistanke om seksuelle overgreb. Vi har også set ønsker om at registrere, isolere, kastrere etc. pædofile – dvs. mennesker, der har en behandlingskrævende lidelse, som de ikke selv kan styre.

Endelig har vi set heksejagt i forbindelse med Bent Petersens formuleringer om pædofili. Ifølge pressemeddelelsen fra Bent Petersens advokat er han blevet "ekskluderet" af

Dansk Psykolog Forening, efter at han selv havde meldt sig ud. Foreningen har således ønsket at smække med døren og skabe opmærksomhed om eksklusionen ved at sende meddelelse om denne til Bent Petersens arbejdsplads. Hvis man blot ønskede at komme af med et medlem, kunne foreningen have sparet sig anstrengelser og frimærker. Bent Petersen havde meldt sig ud.

Skadevirkninger

Når jeg sammen med en række andre fagpersoner ytrede mig i Information, var det primært for at mar-

kere det betænkelige i, at *ytringsfriheden* i den grad bliver krænket. I et land som Danmark må vi kunne forholde os reflekterende og åbent diskutere pædofili. Hvis vi farer frem med bål og brand, bliver vi ikke kloge, og det er til skade for både ofre og krænker. Når en fagperson som Bent Petersen fremfører udtalelser af den type, han er blevet citeret for, må vi indgå i en dialog. Vi må få ham til at dokumentere og underbygge sine udtalelser. Eksklusion er uværdigt, fordi det stopper dialogen.

Gennem årene har jeg haft kontakt med talrige patienter, der har været udsat for seksuelt grænse-

*Pædofili er som en
selvfølgelighed forbudt.
Jeg mener ikke, at den kriminelle
lavalder skal sænkes*

▶ ▶ ▶ overskridende handlinger i barndommen. Jeg har også haft mange krænker/pædofile i behandling og har således en ganske stor klinisk erfaring med såvel ofre som krænker. Det er min erfaring, at begge parter – både offer og krænker – har behandlingsbehov. De ofre for pædofile forhold, jeg har mødt i klinikken, har alle frembudt problemer, som kan relateres til det seksuelle misbrug.

Skadevirkningerne afhænger af en lang række forhold: de omstændigheder, hvorunder det seksuelle forhold har fundet sted, barnets personlighedsstruktur, sociale netværk og alder – for at nævne nogle af dem. Der er forskel på en 7-årig og en 12-13-årig. Selv om man specielt i den homoseksuelle subkultur kan finde mennesker, der har haft positive seksuelle forhold til voksne før puberteten, så gælder det for de fleste patienter, at de lider under følger af seksuelle forhold i barndommen: intimitetsproblemer, manglende tillid til andre, seksuelle dysfunktioner, labil selvfølelse samt de klassiske PTSD-symptomer. Hertil kommer ofte usikre grænser i forhold til andre, der enten betyder, at den krænkede selv bliver krænker eller igen og igen får anbragt sig i situationer, hvor han/hun bliver krænket (voldtægt, misbrug, overgreb fra terapeut etc).

Også selv om børn tilsyneladende "selv vil", som mange pædofile fremfører, så risikerer de at få alvorlige følger af et seksuelt forhold, de ikke er parate til. Specielt yngre børn er i risikozonen. Jo tidligere overgrebet finder sted, desto alvorligere er skadevirkningerne. Små børn kan

ofte reagere på en måde, som pædofile opfatter som seksuelt inviterende – nogle taler ligefrem om "voksenlokkere". Det er imidlertid altid den voksnes ansvar at sætte grænser, tage vare på det barnlige og forhindre det seksuelle misbrug.

Det er vigtigt at pointere, at vi ikke kan komme pædofili til livs ved at fordømme og straffe. Pædofile, der eksklusivt tiltrækkes af børn, må betragtes som ofre for deres eget indre kaos, deres perversion.

De skal tilbydes behandling, også selv om de ikke har sympatien på deres side.

Pædofili er som en selvfølgelighed forbudt. Jeg mener ikke, at den kriminelle lavalder skal sænkes (selv om en del unge debuterer seksuelt med hinanden, før de er fyldt 15 år). Men vi skal kunne diskutere det, hvilket er udelukket, hvis man risikerer både eksklusion og fyring.

Det liberale paradoks

Specielt i de senere år har pædofile været genstand for en voldsom aggression. På en næsten paradoksal måde tror jeg, at dette hænger sammen med den liberalisering af seksualiteten, der har fundet sted siden 1960'ernes højkonjunktur.

Parallelt med demokratiseringen af det moderne parforhold, de ændrede kønsroller og udvidelsen af det seksuelle normalitetsbegreb (der bl.a. viser sig ved, at nogle af de tidligere perversionsdiagnoser er forsvundet) er der sket en tiltagende fordømmelse af seksuelle forhold, der involverer en svagere part: seksuelle overgreb, incest, pædofili, seksualisering af behandler/patient-for-

ILLUSTRATION: LISBETH CHRISTENSEN

holdet etc. etc. Al vores forargelse og vrede samler sig om de seksuelle forhold, der ikke forgår mellem "to frie lige mennesker" – altså uden for det demokratiske parforhold.

Vi ved meget lidt om børns seksualitet. Det er nu blevet afsløret, at af-

snittet i Kinsey-rapporten om børns seksualitet er blevet til på baggrund af optegnelser fra en pædofil, hvorved det selvsagt intet siger om børns seksualitet – det siger kun noget om pædofiles fortolkninger af samme.

Bla. derfor har redaktionen af Psy-

ke & Logos besluttet at udsende et temanummer om børns seksualitet. Vi har kontakt med en række fagfolk, men jeg vil gerne her – som medredaktør af tidsskriftet – efterlyse henvendelser fra psykologer, der har kendskab til forskning på

området. Emnet er for vigtigt til at blive ignoreret eller hældt ud med badevandet.

Bo Møhl er cand.mag. & cand.psych. og ledende psykolog på Rigshospitalet, Psykiatrisk afdeling